

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Цветан Милчев Недялков, НМА “Панчо Владигеров”,

на дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

по: област на висше образование 8. Изкуства

професионално направление 8.3 Музикално и танцово изкуство

докторска програма Музикознание и музикално изкуство

Автор: Теодор Тодоров Попов

Тема: “Електронен звуков дизайн и неговите приложения в диджеинга“

Научен ръководител: проф. д-р Симо Леонов Лазаров, Нов Български Университет

Тъй като не познавам лично докторанта, от неговата биография личи една богата и успешна кариера в областта на звукорежисьорското изкуство, саунд дизайна както и компютърното музициране. Ще спомена само някои от наградите с които е удостоен Теодор:

- Първа награда в Шести преглед на постиженията в звукорежисьорското майсторство в рамките на Международен форум-фестивал „Вселената на компютърната музика“ „Computer music space 2020“, София , юни 2020.
- През 2021 година е част от екипа студенти, който е награден с престижната награда „Кристална лира“.
- Номиниран индивидуално за наградата на Съюза на българските музикални и танцови дейци „Кристална лира“ през 2019г. и 2021г. в категория „Звук и звуков дизайн“.

Представения дисертационен труд със заглавие “Електронен звуков дизайн и неговите приложения в диджеинга“ според мен притежава актуалност на темата произтичаща от бурното навлизане на новости в техниката, технологиите и в музикалното изкуство. Този труд може да послужи като основа за бъдещи научни изследвания в областта и да подпомогне специалистите за систематизиране и

обобщаване на натрупания опит и резултатите от емпирически и практически материал в научно-изследователска дейност.

Още в самото начало личи една много ясна и конкретна идея, която има докторанта по отношение на **целите и задачите**, поставени в това изследване, а именно: да изследва връзката и зависимостите между електронния звуков дизайн с неговите способности за създаване на богати звукови картини с помощта на различни представители на електронния музикален инструментариум, дигитални устройства, компютърни технологии и природата на диджеинга като практическа, творческа и музикална реалност. За постигане на тази цел автора насочва своето внимание към същността на електронния звуков дизайн и диджеинга като компоненти в музикалната дейност на съвремието, и изследва тяхното развитие и взаимовръзката по между им.

Изведена е следната научна хипотеза: *предполага връзка и взаимодействие на електронния звуков дизайн с диджеинга в процеса на научно-техническата революция и влиянието им върху еволюцията в творческата музикална дейност на диджея.*

Изследователския инструментариум използван в дисертацията е с комплексен характер, който се определя от използването на общологическите методи на анализ и синтез, абстракция, обобщение, дедукция и индукция.

Трудът е структуриран във въведение, пет глави, заключение, справка за основните приноси, библиография, две приложения, списък и място на фигурите, списък и място на таблиците. Съдържанието е в обем от 333 страници, от които 325 основен текст, като са ползвани 42 на кирилица, 6 на латиница, както и 180 интернет източници. Включени са две приложения, и две интервюта.

В *глава първа* е разгледана методологическата система в дисертацията и нейните ръководни принципи в процеса на научното познание като детерминизма, съответствието и на допълнителността. Според автора прилагането им в процеса на научното познание е условие за реализиране целта и задачите на научното изследване и за получаване на ново научно знание. Методиката използвана в това изследване е представена по два начина: логико-теоретична и практико-приложна. Като в теоретичната водещи са логическите средства в процеса на построяване на разсъжденията, доказателствата, както и за да се направят обективно-истинни заключения, а в практико-приложната методология акцента е върху организацията на човешката дейност в музикалното изкуство. Накрая логично правилно е направен извода, че обединението на теоретически и практически принципи и

методи в логическа и практическа рационалност са гаранция за създаване научна картина на изследвания проблем.

Преди да представи своя анализ върху условията за появата и развитието на електронния звуков дизайн и неговите приложения в диджеинга, в *глава втора* автора започва с уточняване на понятията, които се използват в процеса на изследователската работа, в случая това са електронен звуков дизайн и диджеинг. В края на тази част от труда съвсем логично и точно са изведени съответните изводи:

- Изследването на техниката и технологиите, реализирани в електронните и компютърни музикални инструменти и системи, разкриват връзката и зависимостите между тях.
- Налице е пряка положителна връзка между техника и технология в музикалния инструментариум.
- Със своите съществени характеристики и проявления диджеингът се явява нова музикална практика, в която намират приложение разнообразните проявления на електронния звуков дизайн.

Център на изследването в *глава трета* са понятията електронен звуков дизайн и диджеинг и техните граници от две различни гледни точки, като форми на научно знание или с други думи прави се теоретическо извеждане на съществени и отличителни характеристики и като форми на практическа дейност. Тук докторанта доказва по един безспорен начин своята теза че, свързването на понятията с определените дейности от практиката е средство за извеждане точното значение на думите и разкриване логическите зависимости между тях.

В *глава четвърта* автора по един оригинален и творчески начин ни поднася своята гледна точка за еволюцията на ЕМИ и технически устройства в електронния звуков дизайн и диджеинга реализирано в три части:

- емпирично изследване на развитието на електронния музикален инструментариум в резултат на научно-техническия прогрес.
- темпорално изследване на връзката научно техническа революция и електронен музикален инструментариум.

- Изследване на диджей инструментариум чрез сравнителен анализ на два от разпространените сетъпи за диджеинг.

Любопитното в *глава пета* е, освен че е направен анализ на съвременни техники и технологии за диджеинг е споделен опит за прилаганите технологии за радио диджеинг в Българското Национално радио в две интервюта на тема, „Елементи и технологии на радио диджеинг в България“ през погледа на едни от първите участници в дейностите на радиото в България с главен инженер в БНР Пловдив – инж. Минко Кръстев и корифеят на радио диджеинга в България Тома Спространов.

Напълно съм съгласен със така представените научно-приложни приноси на дисертационния труд:

- Разработената систематизирана процедура за разкриване същността и развитието на диджеинга като творческа музикална дейност и звуково изкуство с интегрален характер обогатява научната представа за приложенията на електронния звуков дизайн в диджеинга.
- Резултатите от изследването могат да послужат като база за по-нататъшно разгръщане на научно-практическо търсене по проблема и при разработване на бъдещи методики, учебни програми, пособия и други, свързани с обучението по компютърно музициране и в сферата на диджеинга.
- Направеният анализ на подхода при реализирането на диджеинг с актуална техника и споделеният практически опит може да улесни и подпомогне диджеите в тяхната творческа и практическа дейност.

Теодор Попов представя едно сериозно и задълбочено научно изследване, което отговаря на всички критерии за дисертационен труд. Поставените цели и задачи са постигнати. Изведени са важни изводи, пряко свързани с темата. Използваната методика е актуална и отговаря на съвременните изисквания за провеждане на изследователска работа. Трудът е добре структуриран и с максимална яснота представя разглежданите проблеми.

В заключение давам своята положителна оценка на представения дисертационен труд и предлагам на уважаемото Научно жури да присъди на Теодор Тодоров Попов научната и образователна степен „доктор“.

17.08.2020г.

София

проф. д-р Цветан Недялков